SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (YEAR) 31. LÖSNUMMER 10 CENTS WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 8 Mars 1923. LÖSNUMMER 10 CENTS No. 10

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA
Prov. Librarian Winnipeg

Livlig diskussion om bränsletillgången inom Canada

Robert Forke tror att Alberta skall kunna fyrdubbla sin kolproduktion.

Banklagen kommer att grundligt revideras

Ett mera effektivt skydd för Canadas värdefulla skogar förordas.

En livlig debatt om kolbristen i Canada ägde rum den 2 dennes i dominionparlamentet i samband med Hon. H. H. Stevens rekommendation om anslag till Canadian Engineering Association och "the honorary advisory council for industrial and scientific research", — 10,000 för den förra och 120,000 till den senare. Stevens gjorde det förslag att den brännande bränslefrågan skulle hänskjutas till den sistnämnda institutionen.

Hon. Chas. Stewart, gruvminister, meddelade att gruvdepartementet redan börjat en undersökning i denna fråga. Transporteringsfrågan tycktes vara den svåraste att lösa i samband med bränsletillförseln. Canada är fortfarande, enligt Stewarts uppfattning, beroende på Förenta Staterna för sin fyllande av sitt kolbehov. Nova Scotias tillgångar äro begränsade och knappast tillräckliga att fylla maritimprovinsernas behov. Ontario måste se sig om efter kol annorstädes. Albertas kolfält äro för långt avlägsna och transporteringskostnaderna bli högre än från de närliggande kolfälten i Förenta Staterna. Frakten på ett ton kol från Alberta till Ontario ville komma på $16 pr ton.

Robert Forke, den progressiva ledaren, trodde däremot att Albertas kol äro bättre än de amerikanska och trodde ej häller att frakterna kommo att vara prohibitiva. Han trodde att frakten från Edmonton till Toronto skulle stiga till omkring $6 pr ton. Albertas gruvor kunde fyrdubbla sin produktion. Genom denna ökade produktion skulle gruvarbetarna erhålla arbete året om, en tämligen god förtjänst och dessutom stannade $155,000,000, som nu gå till Förenta Staterna, inom landet.

De ovannämnda anslagen godkändes.

* * *

Sedan parlamentets tid upptagits ett par dagars tid med att diskutera vadhållning i kapplöpningstävlingar o. d., beslöts den 1 mars med 96 röster mot 6 att förkasta ett förslag av W. C. Good att all dylik vadhållning skulle förbjudas. Alla möjliga och omöjliga argument för och emot hade presterats. Bl. a. framhöll Mr. Motherwell att endast omkring 35 proc. av de vid vadhållningarna och kapplöpningarna gjorda insatta och dels annorlunda indomna medel utdelades i pris.

* * *

En resolution framförd av Pius Richaud, liberal ledamot för Restigouche och Madawaska, vari begäres att federala regeringen träder i förbindelse med de provinsiella regeringarna för vidtagande av dylika mått och steg som äro nödvändiga för att stadkomma ett effektivt skydd mot Canadas stora värdefula skogar, ansågs enhälligt. Canadas skogar äro av enormt värde. De kunna betala Canadas hela nationalskuld. Under 1922 hade svåra skogseldar rasat, som delagt stora sträckor av denna värdefulla skog. Det har beräknats att de skogar, som härjades av eld, representerade en sträcka motsvarande en mil bred från Halifax till Winnipeg. Mått och steg måste vidtagas för att införa en effektiv skyddslag i detta avseende för att söka förhindra eller förminska de årligen återkommande förlusterna genom skogseldar.

* * *

Förslag till revidering av banklagen kommer denna vecka att framläggas för parlamentet av finansminister Fielding. Förslaget kommer att anta formen av en stomme för en ny banklag, vilken kommer att föreläggas den bank- och handelskommission, bestående av 89 ledamöter, representerande parlamentets tre grupper, som redan existerar. Det blir då denna kommissions uppgift att utarbeta detaljerna och i övrigt inkomma med rekommendationer, som senare behandlas av parlamentet.

Den senaste banklagsrevisionen ägde rum 1913 och var av formell natur. Ingon verklig revision ägde ej rum, då det huvudsakligen var de stora finansintressena som skötte revideringen.

Man hoppas att vakna opponenter denna gång skola låta göra sina röster och sitt inflytande gällande, så

Hudson Bay-routen skall undersökas

Försökstur att göras nästa höst med ångaren Pretorian.

J. L. Thomas, Winnipeg, Man., sekreterare för The Hudson Bay Tourist Syndicate, har nyligen återkommit från Montreal, varest han avslutat underhandlingar med Canadian Pacific Ocean Steamships för att hyra en av dess båtar, att göra en tur nästa höst från Montreal till Churchill för att utröna navigationsmöjligheterna av Hudson Bay-farleden.

Ångaren Pretorian, 7,000 tons kapacitet, har hyrts och den kommer att avsegla den 1 augusti nästkommande höst. Många anse att routens trafikmöjligheter ha bevisats genom en ständig trafik under två, tre hundra år och att Pretorians försök endast kommer att bekräfta de förut gjorda erfarenheterna.

Mr. Thomas anser emellertid, att de båtar, som trafikerat efter routen förut, varit antingen segelbåtar eller små ångare, och att man fördenskull ej har fått tillfredsställande bevis för att oceangående passagerarebåtar och lastångare kunde trafikera densamma. Pretorian har en kapacitet av 7,000 tons, ungefär den storlek, som komme att begagnas å routen, om den öppnas för trafik. Den kommer ej endast att kunna ta sig fram genom sunden och viken, utan även att äntra Churchill hamn och ankra där.

Norge erhåller från U.S. 12 milj. dollars

Washington, D. C. — Förenta Staterna har i dagarna till Norge utbetalat den summa av $12,239,852.47, som förmedlingstribunalen i oktober månad ifjor tilldömde Norge såsom ersättning för de norska fartyg som under kriget blevo beslagtagna.

Samtidigt med utbetalandet av summan, sände sekreteraire Hughes en not till norske ministern Bryn, vari han förklarade att ehuru Förenta Staterna visserligen godkände principen om förmedling, den ville göra en del reservationer mot tribunalens beslut, då dess handling i förevarande fall ej fick antaga en auktoritativ karaktär i egenskap av ett prejudikat.

Den modigaste flickan i staden New York heter Oressa Anderson, och är dotter till mr och mrs William J. S. Anderson, Rockaway Beach. Härom dagen erhöll hon guldmedalj av the Safety Institute of America "för den märkligaste hjältebragd i New York under år 1922". Medaljen överlämnades till henne av poliskommissarie Enright vid Girl Scouts' årliga vinterfäst i Washington Irving High School, Manhattan. Miss Anderson, som är 15 år gammal, utförde sin hjältebragd under den stora eldsvådan i Averne den 15 sistlidne juni, då 1,500 personer blevo hemlösa och egendom för två miljoner dollars värde förstördes. Under eldsvådan deltog miss Anderson, iklädd endast en badkostym, i räddningsarbetet och ådagalade därvid ett mod, som väckte allas beundran. Hon rusade in i flera brinnande bungalows och räddade sammanlagt sju personer från en säker död. Hon blev därvid bränd i ansiktet, på händer och armar, men lät detta icke hindra sig i räddningsarbetet. Från en bungalow, som stod i ljusan låga, hördes ett barn jämra sig. Miss Anderson rusade in och lyckades bära ut barnet och dess moder, vilken var nästan kvävd av röken.

ett allvarligt försök måtte göras för att åstadkomma en banklag, som i någon mån måtte förbättra de ekonomiska svårigheter som särskilt farmarna lida hårt under.

* * *

Senator David tror ej på kvinnopolitik. Han tror i alla fall ej att det är klokt att tillåta kvinnor under trettioåriga åldern att rösta. Han hade därför i senaten motionerat att rösträtt endast skulle ges kvinnor som nått denna ålder. "Det är absolut i strid med andan i vår konstitution att låta unga flickor deltaga i landets affärer. Det är ej häller hälsosamt för vårt familjeliv och landet i sin helhet. Vad vi framför allt behöver i ett nytt ungt land som Canada är hustrur och mödrar, och desto mera politik vi få bland våra kvinnor, desto mindre hustrur, mödrar och barn".

Senator Fowler sade att han vore i favör av att alldeles slopa kvinnorösträtten. Han gick t.o.m. längre och ville ha den inskränkt även för männen.

Geo. Foster uttryckte som sin mening att denna fråga egentligen hörde hemma i underhuset, den lagstiftande församlingen. Han tyckte ej om att man diskriminerade mot kvinnan.

Ny diplomatisk medlingskonferens i Nära Östern

Utbytet av krigsfångar mellan Turkiet och Grekland är avbrutet.

Kemal Pasha gör en del uttalanden

Lausannekonferensens avbrutna arbete kommer att återupptagas antingen i Lausanne eller annorstädes, så snart Angora-församlingen lyckats komma till ett beslut vad de ämna göra med det fördrag, som de diplomatiska underhandlingarna ej lyckats bringa till en lösning.

De diplomatiska representanterna från olika länder börja bli mer och mer övertygade om att sovietinflytande hade en hel del med turkarnas ställning i Lausanne att göra. Kemal Pasha har erkänt, att de ekonomiska förbindelserna mellan Turkiet och Ryssland äro de allra bästa och att man förväntade att bli i stånd att undertecknа ett fördrag med Ryssland, som komme att bli av stort värde för bägge nationerna.

Inga nämnvärda skiljaktigheter förefinnas mellan Turkiet och Balkanstaterna, förklarade Kemal Pasha, och förhållandet mellan Turkiet och Kaukasien var god. Han tackade armén och folket på andra sidan gränsen för det utmärkta bistånd de givit och han sade att "vi äro starkare än någonsin".

Mustapha Kemal Pasha har nyligen under debatten i Angora förklarat att "de foro till Lausanne i den ärliga avsikten att åstadkomma fred. Våra delegater försvarade våra krav med bestämdhet och tålamod. Ett definitivt resultat av konferensen har emellertid ej uppnåtts. Stormakterna har endast att erkänna vår financiella, ekonomiska och juridiska självständighet för att säkerställa världsfreden. Freden är i de allierades händer; vi avvänta resultatet, vad nu detta än må bli, med lugn och — styrka. Det är nödvändigt att de ständiga uppskoven måste upphöra och att underhandlingarna måste slutföras så fort som möjligt".

— På grund av de fortsatta utvisningarna av greker från Turkiet, har grekiska regeringen underrättat Röda Korset i Geneva att kommissionen för utbytet av krigsfångar mellan Turkiet och Grekland, kommer att avbrytas. Inga turkiska fångar komma att återställas och de ångare som stodo reda att gå, ha befallts att stanna.

— Turkiska regeringen har uttalat en skarp protest mot Greklands vägran att börja utbytet av fångar. Greklands beslut har gjort ett dåligt indryck i Turkiet och har betydligt hasarderat fredssituationen. Det påstås att Turkiet skulle ha vägrat att ta en general, Tryoupis, som av kemalisterna tillfångatogs 1922 i utbyte mot colonel (överste) Jafar Tayar, f. d turkisk kommendör i Adrianopel, som med sin stab tillfångatogs av grekerna 1920. Turkarna säga, att de vill ha en överste för en överste.

Grekiska flyktningar från Svarta Havet inkomma oupphörligen till Konstantinopel och barackerna överfyllas av dem. De sanitära förhållandena äro dåliga och en mängd dödsfall från lunginflammation, smittkoppor och tyfoidfeber förekomma.

Angora accepterar ej fredsfördraget

Den turkiska legislativa församlingen i Angora har vägrat acceptera Lausanne-fördraget, enligt vad ett Reutertelegram från Konstantinopel meddelar.

Regeringen auktoriserades att företaga nya underhandlingar under följande villkor: Att Mosul-frågan avgöres inom en viss period; de finansiella, ekonomiska och administrativa problemen måste lösas så att nationens självständighet ej äventyras; de ockuperade områdena måste omedelbart efter fördragets undertecknande utrymmas.

Premier Poincaré kommer att framlägga ett nytt fredsförslag.

Adolph O. Eberhardt, f. d. guvernör i Minnesota, har anklagats för bedrägerier.

Alberta uppvisar återigen kassabrist, nu uppgående till $1,910,302.39 under 1922. Lägges denna brist till den av ifjor, så når summan i runt tal $4,000,000. Inkomsterna under året ha varit högre än under fjorårets, men så ha ock utgifterna varit. Inkomsterna ifjor voro 9,324,889.73 och utgifterna $11,235,192.32. Beräknade inkomster voro $14,474,560.91.

Tullinkomsterna för 1922 ha ökats

Tull- och tillverkningsinkomster ha ökats med 40 miljoner.

Inkomsterna från tull- och tillverkningsavgifter och liknande skatter för det finansiella året ha ökats med $40,000,000, jämfört med samma tid för i fjor. Av detta har ungefär tre fjärdedelar kommit från försäljnings- och tillverkningsskatt, medan resten varit tullinkomster. Inkomsterna från tillverkningsskatten av tobak och sprit hade ökat med endast några tusentals dollars och hade under februari fallit.

De totala skattinkomsterna för de 11 månader, som avslutades med feb. uppgick till 250,612,000 i motsats till fjorårets summa av 209,728,000. Tullinkomsterna detta år ledde med $119,303,000, jämfört med $107,696,000 för 1921—22. Tillverkningsskatten kom i andra ordningen med $96,566,000, jämfört med $67,411,000 ett år senare, tillverkningsskatten på tobak och sprit under detta år inbringade 33,689,000 jämfört med $33,672,000 under 1921—22.

Under februari 1923 inbringade tullinkomsterna 10,282,000, jämfört med 10,004,000 under 1922 samma månad. Försäljningsavgifter och tillverkningsskatt inbringade $8,486,000 i feb. 1923 mot $5,570,000 samma period 1922; tillverkningsskatter på tobak och sprit under den senaste månaden har visat en sänkning i det för detta år inkasserats $2,450,000 mot $2,666,000 under fjorårets period.

Farmarena i U.S. vill ha fast vetepris

Önskar se St. Lawrence vattenvägen fullbordad.

St. Paul, Minn. — The Northwest Agriculture Price Stabilization Conference, som nyligen sammanträtt i St. Paul, har antagit en resolution, vari begäres ett fixerat vetepris. Resolutionen uttalar nödvändigheten av, att om kongressen under innevarande session ej gör något för att åstadkomma lindring i vetehandeln, president Harding bör sammankalla en extra session för att möta dess krav.

Istället för den antagna motionen hade en komité föreslagit, att guvernörerna i de stater, som producera vete i någon utsträckning, skulle före den 1 april utse en komité av tre personer, som skulle sammanträda första veckan i maj och fungera som "a fair price"-komité.

Konferensen adopterade också enhälligt en resolution, vari begäres att St.Lawrence vattenvägen fortast möjligt fullbordas så att nordvästern måtte komma i åtnjutande av bättre transportering till oceanen och den europeiska marknaden.

The Scandinavian League i Prince Rupert, B. C. höll sitt årsmöte i Metropole Hall den 9. februari. Till tjänstemän för år 1923 valdes: President C. G. R. Anderson, vice president John Bergman, sekreteraire exalderman John Dybhavn, kassör P. Lorenzen. Mötet avfattade en resolution att tillsändas Mr. Fred Stork, stadens medlem i Dominion parlament, med begäran att han upptager det från föregående år framställda kravet att lagen om medborgarskap i Canada omändras, så att utlandsfödda personer som erhållit sina canadensiska medborgarepapper gives samma rättigheter som de vilka äro födda inom det brittiska riket och Canada.

Ävenså diskuterades önskvärdheten att en större skandinavisk samlingslokal med läsrum och gymnasium borde finnas inom staden tillgjängligt för det stora antal fiskare, både inom norra British-Columbia och Alaska, av vilka de flesta äro skandinaver, och som regelbundet kommer till Prince Rupert för att sälja sin fångst. De flesta talare ansåg att en sådan samlingslokal bäst kunde åstadkommas i förbindelse med en skandinavisk luthersk kyrka för vilka planer äro i verksamhet.

Ex-alderman John Dybhavn framhöll i ett kort men sakrikt anförande, nödvändigheten att den talrika skandinaviska befolkningen inom hela Canada bord sammansluta sig i en stark organisation för att tillvarataga sina intressen både som skandinaver och canadensiska medborgare. Och att skandinaverna som härstammar från ett av världens främsta kulturfolk borde mera än hittills taga en verksam del i både det politiska och sociala livet inom landet för att tillkämpa sig samma inflytande och anseende som den engelsktalande befolkningen.

Mötet som var talrikt besökt avslutades med en Smoker.

Canada tilldelas åtta milj. dollars som uppgörelse

Dess ursprungliga fordran var 32,000,000 dollars—fyra gånger mera än vad vi fick.

En dyrköpt läxa för Canadas finansdepartement

Förre premiärminister Asquith, som tjänstgjort som skiljedomare mellan England och Canada, i de disputer, som uppstått dem emellan rörande skulder till Canada sedan kriget, har nu givit sitt utslag, som lyder att Canada tillerkänts en summa av 8 miljoner som uppgörelse. Canada gjorde anspråk på 32 miljoner. Båda kontrahenterna accepterade Asquith som medlare och för sina tjänster skulle han uppbära 1,000 pd.

Disputen var resultatet av finansiella transaktioner mellan Storbritannien och Canada under kriget. Medan kriget pågick förskotterade Canade något över en biljon dollars. Storbritannien å sin sida försåg de canadiska trupperna med matvaror, kläder och ammunition samt brittiska pängar för att betala den canadensiska trupperna. På begäran av brittiska finansministern, företogs en interimjustering av det finansiella mellanhavandet tid efter annan, tills den 1 mars 1920, vid vilken dato Storbritanniens skuld till Canada var $100,000,000.

Mr. Asquith har i sitt tillerkännande låtit den interima överenskommelsen stå fast såtillvida, att de betalningar som gjorts under densamma, skulle göras under då gällande penningkurs, men senare betalningar skola göras i enlighet med dagens kurs. Kontentan härav är den, att Storbritannien har återbetalat stordelen av sitt lån med "depreciated" pounds, medan det erhöll pängarna till normalt värde. Den förlust, som härigenom tillfogas Canada belöper sig till $24,000,000.

Det är tydligt att Canadas finansdepartement under sina interimunderhandlingar med Storbritannien begått ett misstag, som det nu får dyrt betala. Interimöverenskommelsen var i deras uppfattning endast av tillfällig beskaffenhet, men Englands skattkammare förklarade den slutlig och Asquith såsom medlare har stadfäst detta beslut.

Brittiska finansdepartementet har aldrig varit blöthjärtat då det gällt finansiella affärer, påpekar Free Press, och utan tvivel kommer Canadas finansdepartement att ta varning av denna lärdom nästa gång den har något att göra med den "firman"...

En märklig upptäckt.

Den engelske vetenskapsmannen I. Alexander Barns anlände den 15 dennes till New York för att här i landet föreläsa om sin upptäckt av kratern av en slocknad vulkan i Belgiska Kongo.

Jag hade någon tid rest i de inre delarne av de förutvarande tyska besittningarne, säger professor Barns, då jag fick höra talas om vulkanen Kilimanjaro, vilken varit slocknad sedan många århundraden tillbaka. Den är belägen i Tanganyika-regionen, och prof. Barns tror att han är den förste vite person som utforskat den.

Kratern är omkring 2,000 fot djup. Vid dess botten är en veritabel lustgård, tätt betäckt av klöver, och den är så stor att en tre engelsk mil lång sjö blott är en ringa del av den.

Att döma av de djur jag såg, berättar Barns vidare, måste det finnas minst 75,000 djur som ha sin yarelse där nede i kraterns tysthet. Jag såg elefanter, lejon, tigrar, leoparder, noshörningar, anteloper och t. o. m. strutsar därnede. Deras förfäder måste ha kommit ned i kratern för århundraden sedan.

Barns säger att han tog många fotografier och även några rörliga bilder. Han kommer att föreläsa på auspicium av National geographical society i Washington, D. C. Han tror att hans fynd är av minst lika stor betydelse som upptäckten av Tut-anch-Amons gravkamrar.

Nikolai Lenin förutspår revolution nära förestående i Indien och Kina.

Överenskommelse har träffats mellan general Sir Arthur Godley och gen. Degouette, varigenom fransmännen tillåtas transportera sina trupper genom den engelska zonen.

Överenskommelsen är "hemlig" och tarvar de resp. ländernas godkännande, men man tror att inga hinder därifrån komma att möta.

Tyskland kan ej garantera freden

Det tyska officiella maskineriet i Ruhr fullständigt förlamat.

Washington, 1 Mars. — Den tyska ambassadören härstädes har idag i ett formellt uttalande förklarat, "att skulle befolkningen i Ruhr, allaredan svårt prövad som den är, ledas till förtvivlade handlingar, så står Tyskland fullkomligt maktlöst att göra något för att avvärja det hotande fredsbrottet, då det tyska officiella maskineriet i det ockuperade området tack vare fransk-belgiska äventyret förlamats och ej längre kan funktionera.

"På grund av de senaste händelserna i Ruhr-territoriet, särskildt de allt oftare förekommande brutala utvisningarna — expulsionerna — krigsrättegångarna och de därvid fällda domarna, misshandlingarna å gatorna och förtryckandet av hela städer, såsom Bochum, Gelsenkirchen och Recklinghausen, har en sådan intensiv spänning gradvis framalstrats i hela det ockuperade området, att stor fara föreligger att en vacker dag i en måhända ej allt för långt avlägsen framtid en fruktansvärd explosion måtte därav föranledas.

Den tyska regeringen framhärdar fortfarande i sin "passiva motståndspolitik" och denna takktik understöddes fullödigt av alla tjänstemän och folket. Skulle emellertid den tyska befolkningen i det ockuperade distriktet, allaredan svårt prövade, bli ledda att begå förtvivlade handlingar, så kan ej tyska regeringen på grund av att hela deras system i distriktet ej längre kan funktionera; tack vare de fransk-belgiska handlingarna, göra något för att förhindra utbrott av oroligheter".

Sovjet-Ryssland ger stora koncessioner

Sovietrepublikernas Folkkommissarieråd har underskrivit 3 fördrag om koncessioner: Amerikanska bolaget Sinclair erhåller koncession under 36 år på Sachalin för exploatering av nafta, naturgaser och bärgstjära. Koncessionsområdet upptager 1,000 kvadratverst. Bolaget erhåller rätt att enligt överenskommelse med sovietregeringen anlägga 2 hamnar på ryska Sachalin. Dessa hamnar komma att stå till sovietregeringens disposition och under dess kontroll. Bolaget förbinder sig att betala ryska regeringen 5 proc. å värdet av alla försålda produkter. Om någon försäljning icke kommer att äga rum under det första året, betalas arrende till ett belopp av icke mindre än 100,000 guldrubel. Utom arrendebetalningen lämnar bolaget en särskild avgivt i procentförhållande till produktionen. Sovjetregeringen har rätt att upphäva avtalet vilket ögonblick som hälst utan att lämna skadeersättning till bolaget, ifall Förenta Staternas regering kommer att vidtaga några fientliga åtgärder mot Soviet-Ryssland eller om vid slutet av femte året Ryssland icke erkänts de jure av Amerika.

Det andra fördraget är slutet med en amerikansk kommun i California, som erhåller jordbrukskoncessioner på 1,000 desjatin i Donområdet på 24 år. Det tredje avtalet är uppgjort med ett judiskt kolonisationssällskap "Ekos", som förbinder sig att återställa den judiska befolkningens produktion, att inrätta en rad industriellt-tekniska och lantbruksskolor samt förse judiska lantbruksskolonier med inventarier och råmaterial. Under första året förbinder sig sällskapet att anslå icke mindre än 3 miljoner francs för dessa ändamål. Ekos värksamhet kontrolleras av ett råd i vilket representanter för sovietregeringen ingå.

Förenta Staterna skall sända kol till Tyskland, som resultat av franskt beslag av kolgruvorna i Ruhr. Tvenne ångare lastade med kol, destinerade till tyska hamnar, lämnade nyligen Hampton Roads.

— Albertas vallag kommer att undergå en grundlig revidering före nästa sessions ingång, förklarade nyligen premierminister Greenfield, samt tillade, att den nya lagen möjligtvis kommer att innefatta proportionellt valsätt och att en minskning av antalet delegater kommer att företagas.

— D. A. MacGibbon, finansexpert vid Alberta universitet som i somras fick i uppdrag att såsom kommissionär undersöka kredit- och banksystemet i Alberta, har på det allvarligaste avrått införandet av en provinsbank i Alberta. Rapporterna ha länge legat i händerna på regeringen, men man har undertryckt dess publicerande på grund av att starkt tryck utövats från farmarnas sida, som insistera på införandet av en dylik bank.

Ockuperingsområdet i Ruhr utvidgas än mer

Fransmännen konfiskera pängar och rullande materialer i stor skala.

Von Hindenburg uppträder med flaggviftning

General Degouette förklarar att Frankrike måste förstärka sitt försvar.

Situationen i Ruhr är oförändrad. Tyskarna fortsätta att arrestera och deportera tyska myndigheter. Polisstyrkorna i Bochum, Herne och Recklinghausen ha upplösts och dess ledande män arresterats, och ett flertal deporterats. Direktionen av Balcke maskinverkstäder, som hade ett sammanträde i Bochum, överrumplades och sexton av de till direktionen hörande tjänstemännen arresterades. Bland dessa var huvuddirektören. I Dusseldorf ha två fabriker stängts, emedan de vägrat att betala tillverkningsskatten till fransmännen istället för till tyska regeringen. Fransmännen begärde 350,000,000 marks i skatter.

Bochum, som för en längre tid varit en veritabel stormcenter, ådömdes nyligen 35,000,000 marks böter, emedan tyska civilpersoner anfallit och misshandlat några franska civila personer. Fransmännen gjorde processen kort, då det gällde inkasseringen av böterna. De gingo helt enkelt upp till rådhuset och beslagtog den begärda summan, varpå de avlägsnade sig.

Kettwig, i närheten av Essen, som gjort sig skyldig till avbrytning av telegraf- och telefonledningen, ådömdes 100,000,000 marks, men dessa ha ej ännu inkasserats. En herr Wenzell i Dusseldorf har dömts till sex månaders fängelse, beskylld för att ha gjort skador å den militära telefonledningen.

Krigsrätt, som hållits i Pirmasen, har ådömt borgmästaren i Coblenz fyra års fängelse och tio miljoner marks böter och vice borgmästaren till fem års fängelse och femton miljoner marks böter för vägran att utföra de franska myndigheternas befallningar.

Av de pängar, som fransmännen beslagtog vid konfiskeringen av Berlin-Cologne expressen, voro 67,000,000 marks, avsedda för de engelska trupperna. Skarpa protester höjdes mot Frankrike från Englands sida för övergreppet, och man fordrade att de pängar som skulle till de engelska trupperna skulle oförtövat återställas. Fransmännen gjorde sig ingen brådska att så göra. De höllo pängarna väl förvarade, tills de engelska anspråken kunde undersökas. Senaste meddelanden ge emellertid vid handen, att de äro villiga att återställa denna summa. Meddelandet säger emellertid ingenting om vad de ämna göra med de övriga beslagtagna medlen.

Herr von Glassenrapp, vice president för Tyska Riksbanken, meddelar att penningeförsäljningen var avsedd för riksbankens avdelning i Cologna och resten till avdelningarna i Solingen och Oplig, för att sättas i cirkulation i det ockuperade området. Fransmännen voro fullt medvetna om detta, och förut hade de ej hindrat dylika försändelser.

— Brigadögeneral Kock har arresterats, emedan han kopplat "Listening-in"-apparater till den militära telefonen. Detta anses som spioneri, och lagen är i dylika fall mycket sträng. Den skyldige kan för en sådan förseelse ådömas döden. Kock kommer att ställas inför krigsrätt.

— Franska truppernas konfiskering av rullande material synes vara särdeles effektiv. I Mulbourn ha fransmännen konfiskerat 80 järnvägsvagnar koks, 15 vagnar kol, 10 vagnar metallprodukter och två lokomotiv. I Wannee har 16 lokomotiv och flera hundra vagnar lastade med kol och andra kontraband, beslagtagits. Detta ämnade tyskarna frakta in till inre Tyskland. I Mulheim beslagtogs 115 lokomotiv, 60 vagnslaster koks samt 30 vagnslaster kol. Dessutom konfiskerades lokomotivstallarna och reparationsverkstäderna. I allt antages det att man lagt beslag på eller konfiskerat bl. a. 233 lokomotiv.

— De arbetslösa i Essen ha börjat smärre plundringar i handelsbutikerna. En cabaret i staden hemsöktes av ett femton-tjugutal personer. Meddelandet tror att det varit kommunister som under skydd av att ingen polisuppsyn längre existerar, och samtliga innevarande berövades på sina ägodelar. Essen är f. t. alldeles

(Forts. å sid. 5.)